

N: J szül. Vázsonyi Ibolya, 1146 Bp. Dózsa György út 17. III/3. Tel.: 121 4900
(férje külügyminisztériumi tanácsos)
[a 2011-es telefonkönyvben N J szerepel, ugyanezen a címen, 321 4900
telefonszámmal]

1993 vagy 1994-ben jött be az Úri u. 19-be és becsöngetett a N B lakásba, mert
ezekre a nevekre emlékezett még

6 évesen az Úri u. 19. gyerekotthonának lakója volt (1944-45). Egy másik gyerekkel együtt őt
vitték el onnan legutoljára: 1945. március elején jött érte az édesanyja Pestről, 2 napos
gyalogúttal. Közben óbudai rokonoknál megszállt. Drága, nyereszkedő csónakossal kelt át a
Dunán, oda-vissza.

42-en voltak a menhelyen, de ő csak tizenvalahányra emlékszik. Hamis papírokkal: „erdélyi
menekült” stb.; a betanult neve W J (ez édesanyja egy lánykori barátnője
volt). Védettnek érezte magát. Közösségi élet nem volt. Kopaszok voltak, mert tetvesek lettek.
Sok veszekedés volt a ház és a nevelők között¹, de erről ők akkor nem tudtak; a nevelők közül
egy J nővérre emlékszik, rendes volt. A földszinten volt a konyha, ott főztek nekik, s
amikor már bombatalálatot kapott az emeleti lakás, ruháik, minden elpusztult, őket a nevelők
sokszor a lyukas papucsaikban zavarták ki a hóba gallyakat, fát szedni.

¹ Anyám, dr. B B (özv. dr. B Gy z. N K) elmondása szerint a nevelők nagyon
rosszul bántak a gyerekekkel, még az ételt is gyakran elelték előlük. Lehet, hogy a „veszekedés” kitétel erre
vonatkozik – B G